Landsformanden advarede mod at vi lavede Love, paavirket af en Krigssituation. Mente iøvrigt, at vi efter de foreslaaede Ændringer i høj Grad vilde miste Følingen med Landet. Var enig med Forslagsstillerne i at det var en "fælles Sag", men ikke i, at vi skulde have en "Udslettelse af Lokalpolitik", da en saadan altid vilde findes og heller ikke kunde undgaas.

I Forslaget Side 2, I Stk. laa der efter Formandens Mening en Insignuation, og Landsformanden vilde anmode Forslagsstillerne om Bevis for, at vi "ofte var fraværende, hvor det var godt at være nærværende og ofte kom for sent".

Ang. Kursusarbejdet, saa maatte Forslagsstillerne - hvis de var i Kontakt med Landkredsene - vide, i hvor høj Grad dette Arbejde havde Betydning og hvor meget der arbejdes dermed.

Med Hensyn til Side 2, 4de Stk. hvor der stod, at det fremgik af Protokollerne, at "Sager tages op og lægges hen", saa havde det hele Tiden været D.K.'s Arbejdsform at arbejde med Sagerne fra det ene Møde til det andet. Man havde Eksempler paa, hvor det kunde skade, at komme for hurtigt med Henvendelser. Landsformanden gav et Par af disse og udtalte, at hun i alle Tilfælde ikke vilde gaa fra denne Arbejdsform.

Ang. det 5te Stk. samme Side, henviste Landsformanden til sit Svar i "Kvinden og Samfundet". - Naar D.K.B. og D.K.S. kunde paatage sig de aktuelle Samfundsopgaver, saa var det netop fordi saa mange Organisationer stod sammen, og D.K.'s Medlemmer gennem Kredsene arbejdede med. Mange Steder var det D.K.'s Formænd, der ledede Arbejdet. Det var iøvrigt ikke Opgaver, D.K. som Organisation kunde tage op. Vi havde vor store Opgave i at paavirke kvindesagligt.

Til det næste Stk., hvori man beklagede, at D.K. ikke udnyttede og støttede den arbejdsvillige Ungdom, der fandtes indenfor vore Rækker, udbad Landsformanden sig Eksempler paa, hvor D.K. havde afvist Ungdommen. D.K. havde tværtimod gjort alt for at faa den med.

Med Hensyn til Udtalelsen i næstsidste Stk., Side 2, "Vor ærefulde Fortid bærer os endnu, men hvor længe? Taalmodighed overfor Passivitet rækker ikke langt i disse Dage", saa vilde Landsformanden sige, at hvis man mente, at der skulde saa stor Taalmodighed til overfor de, som ledede Arbejdet, og dette maatte jo være Meningen, saa gav det sig bl.a. Udslag i, at vort Medlemstal stadig er stigende, saa vi har begrundet Haab om, at vi naar de 10.000 inden Fællesmødet.

Landsformanden gennemgik derefter de medfølgende Hovedlinier for en Revision af Lovene.

Ang. Punkt 1: syntes Landsformanden ikke, man kunde være bundet til atholde Fællesmøde i Maj.

Ang. Punkt 2: nærede Landsformanden Ængstelse for, at Formanden vilde blive valgt paa en Stemning. Det vilde heller ikke være godt for D.K. at skifte Formand hvert Aar. - Ligesaa var Landsformanden betænkelig ved Forslaget om, at mindst 4 af de 7 Fællesstyrelsesmedlemmer skulde bo i København eller nærmeste Omegn. Tror man, at det øvrige Land vil være tilfreds med kun at have to